

מתעניינת בפלאי דירתה

משוגות דרכי

האהבה

רחל בלכמן

אחיו של ד"ר אמנון קפליוק, הוא עורך תוכנית חקלאית בטלוויזיה — כן, מה יש, מה זה כלכך מצחיק? זה סיפור בכלל לא מצחיק — וכבר הרבה זמן שהוא מנהל רומן עם עוזרת ההפקה שלו, רחל בלכמן. שהיא בת-דודתה של זיוה רודן (שגם לה קראו בלכמן לפני גל הניי שואין שלה).

צריך לדעת באיזה משפחה להיווד לד. קרובים מפורסמים הם תמיד דבורי חיובי.

וכך אתם מבינים ודאי שרחל, עם בת-דודה כזו, לא יכולה אלא להיות נערה יפה מאוד. וזה למרות שבביל דותה קרה לה אסון, כאשר בגלל זי-הום באחת מרגליה, נאלצו לקטוע לה את הרגל.

אז כעת הגיש עודד בקשה לקבלת גט מאשתו, אמס של שלושת ילדיו. כל מכריהם קיוו שזה לא יגיע לגי' רושיג, אבל עכשיו נראה שאין מנוס מזה.

לא אמרתי לכם שזה לא סיפור מצחיק?

יוול

אסתר

טובי

הזמרת הישראלית — לשעבר — אסתר טובי, גילתה כבר מזמן את כוחה של הפירסומה, והיא מקדישה תשומת-לב לא מבוטלת להחדרת שמה לאמצעי-התיקורת ההמוניים.

אסתר טובי

מכיל הארגו שמתחת למיטתה של הז'מרת. תוך כדי כך, דרז'אגב, חוזרת הכי תבת ומוכירה את שמה של אסתר שוב ושוב, ומפרטת את סיבובי הופעותיה ברחבי ארצות-הברית, תוך ציון מקום הופעתה הנוכחי בניו-יורק, כדי שאותם קוראים שיחליטו — סתם ככה במיק"ר, לה, ללא כל קשר לכתבה — לראות את הופעתה, לא יתקשו מדי באיתור המקום.

בסיום הכתבה, יש לאסתר בשורה משמחת לעקרות-הבית האמריקאית: "ניצולית של השטח של דירתך הוא די קל", קובעת היא, "בתנאי שתכנני קודם את כל השינויים בהירות על הנייר, לפני שאת יוגשת לביצוע. זה יתסוך לך שיאות יקרות."

טוב, אם היא אומרת, מי אני שאת-ווכח.

ברכה לבטלה

כנים ושידוכים, לא ידעה רחליה איזה מן הברכות מיועדות לאיזו שמחה, וכך לא היה באפשרותה לעשות כלום כדי לצאת מהבוץ. איזה בוך? את, שכחתי הידיעה בעיתון היתה ברוח אחד גדול ושמן: "לא התחנתי, תי, אני לא מתחננת, ולא אחתה". הסביר רה רחליה בעבר, הוזה ועתיד בחיים. וזה מה שנקרא אצלנו — "ברכה לבטלה".

יום אחד, לפני כמה ימים, התחילה מפיקת הטלוויזיה רחליה חלפי לקבל זרם של פרחים, מברקים וגרקות מול-טוב מכל הכיוונים. זה היה בעקבות הידיעה שפורסמה בעיתונים שהיא חזרה והתחננה שוב פעם. ועם מי? דווקא עם בעלה ל-שעבר.

אבל מאחר שזה היה גם אחרי שידור תוכנית הטלוויזיה המוצלחת שלה על שר-

לאחרונה, נראה לי שהיא הגיעה לי-שיא בשטח זה, אפילו לגבי פרופסיונא-לית כמות: היא זכתה לסיפור נרחב, לאורך שני טורים, לא סתם באחד מעיי-הווי הרכילות, אלא ב,וואשינגטון פוסט" נשואי-הפנים. בגיליון ה-11 לי-ינואר, במדור "תרבות הבית", מתארת כתבת העיתון בפרטי-פרטים מדוקדקים ביותר את השיטות היעילות והחכמות שהמציאה אסתר כדי לנצל ביעילות מקסימאלית את השטח בדירתה שבמני-האטון.

הכתבה מתארת כל פינה בדירה, כולל כל ארון-בגדים, כל כיסא, כל טפית על כל קיר. היא אפילו יודעת לספר מה

מחתה שם בקרמיקה, התחננה, בגיל 20, עם ציסנוף, וילדה לו בן, וכו' וכו', הכל כמנהגו של עולם. וכמנהגו של עולם, שלא נדע מהצרות, החלו גם בין הציסנופים חיכוכים, עד שלפני שנתיים הם התגרשו. ריצ'ארד עבר לפאריס, ונתמנה שם למנהל המשרד המקומי של ניו-יורק.

אבל דווקא כאן, כשאתם חושבים שהסיפור פור הגיע לקיצו, דווקא כאן הוא מתחיל להיות מעניין: חודש אחרי הגירושין יורה גילתה שהיא מתגעגעת לבעלה לשעבר. היא לקחה את הבן וניגשה לפאריס, נשארה שם כמה חודשים, חזרה לארץ, ריצ'ארד קפץ אליה, ובקיצור, כפי שאתם מכינים — האהבה נולדה מחדש. ריצ'ארד השאיר

מתגרשים-מתגרשים

איך להתחרט

את אשתו לשעבר בדירתם בירושלים, וחזר לפאריס לחסל שם את ענייניו.

רק שהוא חיסל שם את ענייניו קצת יותר מדי בזריזות. כי כשהוא חזר ארצה הסתבר לו שאשתו לשעבר דווקא רוצה להישאר בסטאטוס של "לשעבר".

ריצ'ארד, שכבר הורשע בעבר על הכאת אדם, החליט שלא לחזר ומאז הוא מטריד כל מי שניקרה על דרכו. יודע-ידבר יודעים לספר שבזמנו כתב ריצ'ארד מאמר לעיתוני הניו-יורק, שכליך מצא חן בעיני המש' לחות הערביות באי"ם, עד שמצאו לבנו לשכפלו ולהפיצו בין יתר המשלחות. ועוד מספרים שמרבית החיכוכים בין בני-הזוג פוצו על רקע זה. ויש להניח שאם ריצ'ארד ימשיך בקצב הנוכחי — עוד יספרו ויספרו.

זוכרים את הספר אילו נוצחה ישראל? כמובן, אפילו אם לא קראתם אותו, הרי בטה ניתחתם אותו, כרגיל, בידענות. או, אז יש לי סיפור עליו. זאת אומרת, לא על הספר בעצמו, אלא על האיש שכתב אותו — ריצ'ארד צ'סנר, שהיה כתב הניו-יורק בישראל.

ציסנוף, כמו כתבי-חוץ רבים אחרים, התאקלם אצלנו יפה מאוד, עד שאפילו התחתן עם ישראלית. זאת היתה סגנית מלכת היופי של 1958, ולמען אותם מתי מעט ביניכם ששכחו את שמה, אני מוכנה להעלות אותו מנכחי ההיסטוריה: יורה, שהיתה החתיכה מספר אחד של גימנסיה הרצליה, משהו כמו כ.ב. אחרי שנבחרה, היא הלכה לבצלאה, הת-

איך נפלו גיבורים? נכה

אתם רואים — האנוש, אף פעם לא כדאי לו להשוניק יותר מדי. הוא לעולם לא יודע איפה תהיה מפלתו. תיקחו למשל את קאמיל דירקס, הכדורגלן הבלגי שבא במקום טל כרודי כדורסלן אורח של מכבי רמת-גן, ושמשיג את כל החתיכות בארץ.

אתם זוכרים איך הוא סיפר בביטחון לאיניתן-לעירערור (אני כמו בריג'יס בארדו, הנולט הזה 1690) איך שטוב לו ככה, ונעים לו להיות מספר אחד ברשימת הפלייבוים השוטפת, ועל חתונה אין בכלל מה לחלום, ומה רע לו ככה להסתובב כל יום עם יפהפייה אחרת במכונית הסי-פורט המשגעת שלו, וכן הלאה, הלאה, הלאה — אתם הלא מכירים את התקליט. אז טראחחח — בבת אחת כל העסק התפוצץ עכשיו, וקאמיל הגדול נפל בפח לפני שהספיק אפילו לגמור את הנאום. הוא עומד להתחתן עם ישראלה מלאכי, ותנחשו מה היא עושה? כמוכן, אלא מה? שחקנית כדורסל במכבי רמת-גן. או מה הוא היה צריך להסתובב בכל החורים בארץ, אם היה לו את זה כל כך קרוב?

דירקס